

ẢNH THÁNH GIÁ CỨU THOÁT

Câu chuyện do chính bạn trẻ - từng là tội phạm - kể lại cho vị Linh Mục Dòng Tên, Giám Đốc Trung Tâm Tâm Trẻ Bụi Đời.

Con không biết đây có phải là phép lạ hay không. Con xin kể tỉ mỉ những gì xảy đến cho bạn con.

Cha biết rằng, sau khi con bị bắt vì can đảm mọi thứ tội, người ta đưa con vào nhà thương tâm thần, trước khi xét đủ bằng cớ để tống con vào ngục.

Trong phòng bệnh con ở, có đủ hạng người - phần đông lớn tuổi - trừ một bạn trẻ cỡ tuổi con. Không hiểu sao chúng con hợp ý nhau ngay từ phút đầu.

Theo lời các người trong phòng thì anh bạn này không thể đi đứng được, cũng không thể tự làm gì được. Thêm vào đó anh thật chướng kỳ, nếu không muốn nói là mất dạy. Anh đập đuổi và khạc nhổ vào tất cả ai đến gần. Anh

nói với con:

- Ở đây toàn là bọn vũ phu!

Vì thế, chỉ mình con có thể giúp anh trong mọi việc. Anh không phải tín hữu Công Giáo. **Phần con, con thuộc Kinh LẠY CHA và con thường lầm nhảm đọc Kinh LẠY CHA nhiều lần trong ngày. Ngoài ra con có ảnh THÁNH GIÁ và con đeo THÁNH GIÁ ở cổ.**

Anh bạn con - ngoài tính chướng kỳ - còn thêm tật khác là thỉnh thoảng lên cơn. Anh vùng vẫy, la hét, mặt mày đỏ gay và mồ hôi toát ra đầm đìa. Người bệnh trong phòng vì quá quen với cảnh này nên họ bỏ mặc anh hoặc cười nhạo anh. Nhưng con, con không thể chấp nhận sự việc người ta cười cợt trước nỗi khổ đau của người khác. Tuy nhiên, con không giúp gì được trong lúc anh lên cơn như thế.

Một ngày, con bỗng nảy ra ý kiến. Đang lúc anh lên cơn la hét ầm ỹ, con đến gần và đặt vào tay anh, ảnh THÁNH GIÁ của con. Mặc cho anh tiếp tục la hét vùng vẫy, con vẫn giữ chặt ảnh THÁNH GIÁ trong tay anh. Và rồi anh ngừng hẳn, cơn điên hạ xuống.

Từ đó mỗi lần anh lên cơn, con liền đặt ảnh THÁNH GIÁ vào tay anh, và cơn điên hạ xuống.

Con nói với anh:

- Tôi sẽ dạy anh một Kinh tôi vẫn thường đọc.

Anh trả lời:

- Được, tôi sẵn sàng, nếu là Kinh anh vẫn đọc!

Con dạy anh đọc Kinh LẠY CHA.

Nơi bệnh viện tâm thần cũng có vị Linh Mục Tuyên Úy Công Giáo. Nhưng không hiểu sao bạn con không bao giờ muốn trông thấy mặt Cha Tuyên Úy. Chỉ cần Cha Tuyên Úy mở cửa bước vào phòng là anh nổi cơn điên! Vì thế Cha Tuyên Úy chỉ đến phòng khi nào anh ngủ.

Khi Mẹ con đến thăm, con năn nỉ xin Mẹ mua cho bạn con một Ảnh THÁNH GIÁ. Mẹ con nhận lời mua và mang đến. Bạn con nắm chặt ảnh THÁNH GIÁ trong tay suốt ngày. Và cũng từ đó anh không còn lên cơn điên nữa.

Con bỗng nảy ra ý định giúp anh rước lễ lần đầu. Có thể vì con nghe những người chung quanh nói anh không thể sống lâu. Con tỏ bày đề nghị thì anh chấp thuận ngay và nói:

- THIÊN CHÚA của anh, tôi sẵn sàng rước!

Con đem câu chuyện đến trình Cha Tuyên Úy. Cha đồng ý và chuẩn bị mọi nghi thức cần thiết để anh được rước Mình Thánh Đức Chúa GIÊSU KITÔ. Sau khi rước Chúa, anh vô cùng sung sướng. Con cũng vậy ..

Nghe đến đây, Cha Giám Đốc Trung Tâm Trẻ Bụi Đời ngắt lời và hỏi:

- Có phải phép lạ con muốn kể cho Cha nghe không?

Người bạn trẻ vội trả lời:

- Dạ chưa! Con xin kể tiếp.

Vào ngày LỄ GIÁNG SINH, mọi người trong phòng bệnh được phép đi tham dự một cuộc lễ cách xa nhà thương. Con không nỡ để bạn một mình trong một ngày lễ trọng đại như vậy. Con ở lại nhà với anh. Trời thật đẹp. Chỉ có hai chúng con trong phòng. Anh nhìn bộ đồ đẹp của con và tỏ dấu buồn bã. Con không biết phải làm gì cho anh khuây khỏa. Con đề nghị:

- Chúng mình xuống sân đi dạo một vòng đi. Hôm nay là LỄ GIÁNG SINH. Chắc mọi sự sẽ xuôi chảy và tốt đẹp.

Nói rồi con mặc cho anh bộ đồ Chúa Nhật và lễ trọng của con. Rồi cả hai xuống vườn đi dạo, như chưa từng có sự gì xảy ra. Thật tuyệt diệu! Xong chúng con lên phòng và con đặt anh nằm lại trên giường.

Khi những người bệnh trong phòng trở về, con kể cho họ nghe câu chuyện vừa xảy ra. Nhưng không ai tin lời con nói. Họ bảo:

- Đó là chuyện không thể xảy ra!

Phần con, đó lại là chuyện hết sức bình thường, vì là ngày Lễ Trọng GIÁNG SINH, nghĩa là một phép lạ của Đức Chúa GIÊSU HÀI ĐỒNG.

... "Chạm vào mắt làm tuôn rơi nước mắt. Chạm vào lòng khiến lộ ra nỗi lòng .. Nếu con lỡ nặng lời với bạn, đừng lo sợ: con có thể giải hòa. Nhưng lăng nhục, kiêu căng, tiết lộ bí mật và giở trò bội phản thì làm bạn hữu nào cũng phải trốn xa. Hãy giữ chữ tín với người bạn lâm cảnh cơ hàn, để khi bạn thịnh vượng, con cũng được no thỏa. Hãy ở lại với bạn trong cơn quẫn bách, để khi bạn hưởng gia tài, con cũng được hưởng chung" (Sách Huấn Ca 22,19-23)

("Les histoires vraies du Frère Lucien", Éditions S.O.S, Paris 1982, trang 47-52)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt